

סטיבן מאכט:

„הישראלי נראה לי כסופרמן!“

כוכב סידרת הטלוויזיה האמריקאית „המהגרים“, סטיבן מאכט, הוא גם כוכב הסרט הישראלי „החורף האחרון“, לצידן של יונה אליאן וקתרין קוויןלו. מאכט מגלם את דמותו של צעיר ישראלי החי בארצות-הברית והנשוי לאמריקאית. הוא חוזר ארצה עם פרוץ מלחמת יום-הכיפורים ונחשב לנעדר עד להחזרת השבויים ממצריים. שאלתי את מאכט:

● **כיצד מצטייר בעיניכם האמריקאיות גיבור ישראלי?**

לפני שביקרתי בישראל בפעם הראשונה ראיתי לנגד עיני דמות מסולפת של גיבור ישראלי, שאותה שאבתי מאמצע-התיקשורת: סופרמן לא אנושי כמעט. עשוי ללא-חת, חייל ששום דבר לא מסיט אותו מדרכו. גבר חסר-רגשות. קשה לומר שהשתגעתי אחרי הטיפוס הזה.

כאשר התבקשתי לגלם את דמותו של יוני בסרט מיצע אנטבה, פגשתי בצעיר ישראלי בשם אלוני. באתי לבקר אותו במושב שלו. הוא נהג על הטרקטור ואכלנו סנדוויצ'ים בשדה. ישבתי איתו כמה שעות, ופיתאום הסתבר לי שהוא בדיוק כמו יוני. וכמו כל יתר הגיבורים הישראליים — בסך-הכל בן-אדם. היה זה גבר החורש את שדותיו. אוהב את אשתו, וילדיו, דואג ללימודים של הילדים ולפרנסת המיטפחה. רגיש וגינזוח כמו כל אחד אחר.

● **ואז התנפצה האגדה?**
בעיני לא היתה זו אגדה. שנאתי — ואני ממשיך לשנא — גיבורים, אהבתי — ואני ממשיך לאהוב — בני-אדם.

אורה מורג:

„אילן כהן - שוויצד כהוגן!“

האופנטית אורה מורג פירסמה לא מכבר ספר-ילדים בשם „תומר כ"ץ ילד מומלץ“, שבתי בת ה-8 התלהבה ממנו. בימים אלה ראה אור סיפרה השני של מורג, הנקרא „ילד זה לא מה שהיה פעם“, והתופעה חזרה על עצמה: בתי, מיה, קבעה מייד שזה הספר המעניין שיש לה בספרייה.

לכן חרגתי הפעם ממנהגי, ותחת לחבר את השאלות בעצמי ביקשתי ממיה לחבר את השאלות.

● **איך את מצליחה לכתוב כמו שאנחנו, הילדים, מדברים?**

אני נאמנה למה שקורה ביני ובין תומר. כל מאורע שקורה בבית, כל דיבור, כל מה שנאמר ביננו — אני רושמת אותו בדיקנות, מילה במילה. בדיוק כמו שתומר והבריו מדברים.

אני ממש קנאית לעניין הזה, אפילו את שמות הילדים המוזכרים בשיירים לא שיניתי.

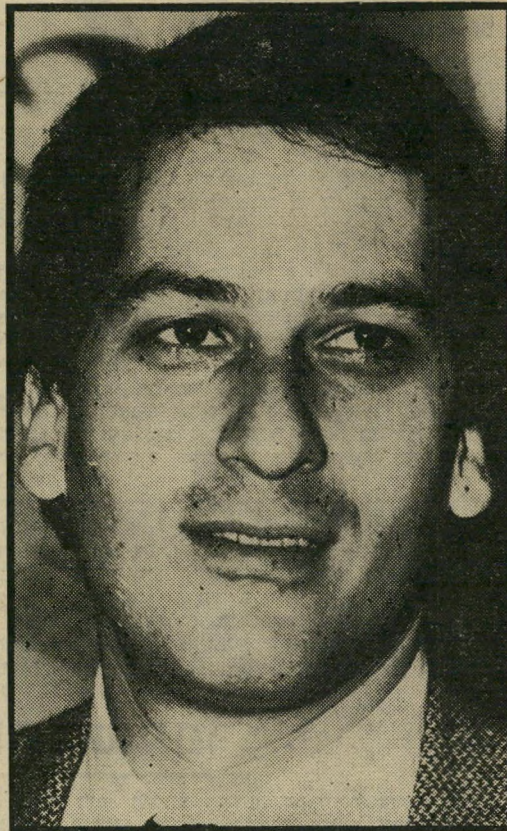
● **האם תומר לא מתבויש מהחברים שלו בביתה, כשאמא שלו כותבת עליו שירים ומספרת עליו סיפורים?**

הוא מתבויש, אבל הוא גם נורא גאה. וזה מחמיא לאגו שלו. ילדים הם אכזריים, וכשפורסם תומר כ"ץ ילד מומלץ אחד מהם קרא לו: תומר כץ ילד מופלץ.

תומר בא הביתה וסיפר לי זאת. שאלתי אותו מה שם הילד שכינה אותו כך, והוא ענה לי: אילן כהן. אמרתי לו: תגיד לאילן שאם הוא לא יפסיק אכתוב ספר בשם אילן כהן שוויצד כהוגן. הוא אמר את זה לאילן, ואילן החליט לא לקחת את הסיכון והפסיק להקניט את תומר.

● **מה הכיף הכי גדול שזך מהספרים שאת כותבת?**

כשבאת אלי אמא שלך ואמרת לי: „תשמעי, הילדה שלי משוגעת על הספר שלך“. זה הכיף הכי גדול שלי.

ניב בלייך:

„המחשב יתפוס את מקומו של הפקיד!“

הסופר אלווין טופלר כתב על כך בסיפרו „הדור הרביעי“ מי שרוצה לראות כיצד הופך חזונו של טופלר למציאות, שילך לבקר בתערוכה הבינלאומית השביעית לציווד ומיכון מישרדי, המתקיימת בתל-אביב. כוכבי התערוכה הם מיקרו-מחשבים, העומדים להחליף במישרדים את המקרו אנשים.

ליד דוכני המחשבים צדה עיני את ניב בלייך, צעיר מרשים בחופעתו ואחד משותפיה של חברה לייבוא ולתיכנות מחשבים.

בלייך — בעל תואר שני במחשבים מאוניברסיטת „קולומביה“ — מסמל בעיני את דמותו של איש-העסקים הישראלי החדש: לא עוד הופעה מרושלת, אלא צעיר לבוש באלגנטיות בורגנית, אדיב ומנומס. שאלתי אותו:

● **יש סיכוי שהמישרדים יועברו לשיטת-עבודה אריתומטית, בעזרת מחשב?**

כמעט כל חברות המחשבים הקיימות בעולם מיוצגות בארץ על-ידי סוכנים, ולכן אני סבור שכן. יחד עם זאת, קיים מחסום פסיכולוגי המונע מבעלי-חברות לעבור משיטה ידנית לשיטה אוטומטית. אם בעלי החברות יתגברו על המחסום, ואם חברות המחשבים תדאגנה לספק ללקוחותיהן תוכנה ותדאגנה לתחזוקה נאותה, אני סבור כי המיקרו מחשבים יתפכו ללהיט.

● **איזה מישרד זקוק למחשב?**
כל מישרד המנהל ספרים. המחשב מספק מידע שקשה להשיגו בצורה ידנית.

● **האם מחשב ככל מישרד יגרום ללישי-נות-השירות, שבהן נעזרים כיום המישרדים, לפשוט את הרגל?**

לא. אך הן ללא ספק תאבדנה לקוחות, ותאלצנה עקב כך לעבור לשיטה הקרוייה בארצות-הברית „חלוקת זמן“. בשיטה זו נמצא המחשב הגדול בלישכות השירות, ואילו ללקוחות יש מסוף המספק להם מידע מיידי.

● **האם המחשב יסתום את הגולל על מיקי צועות כמו ניהודי-השבונות וראיית-השבון?**

לא המחשב יפגע בפקידות, הפקידים יתפכו למפעילי מחשב, וזה, כמובן, יפגע בשכרם וישפיע על מעמדם החברתי. ואילו בעלי-המיקצוע יהנו מכך שהמחשב יאפשר להם ניתוח יותר מעמיק ויותר מדוייק של מצב החברות שהם משרתים.